

Handwritten signature

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ਸਵਾਗਤ ਪੱਤਰ

ਜੇ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਸਿਖ ਯੂਥ ਕਾਨਫਰੰਸ ਸਮੇਂ ੩੦ ਜਨਵਰੀ
੧੯੪੩ ਨੂੰ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ: ਬ: ਸ: ਉੱਜਲ ਸਿੰਘ ਦੇ
ਸਵਾਗਤ ਵਿਚ ਡਾ: ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦਲੇਰ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ
ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਸਿੱਖ ਯੂਥ ਲੀਗ ਵਲੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ !

ਸ੍ਰੀ ਮਾਨਯਵਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜੀਓ, ਭੰਡੇ ਤੇ ਭਰਾਓ !

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ,
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ਭਾਈਓ ! ਮੈਂ ਆਪ ਨੂੰ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਸਿਖ ਯੂਥ ਲੀਗ ਵਲੋਂ ਇਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿਚ ਮਿਲ ਬੈਠਣ ਤੇ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਆਪ ਨੂੰ 'ਜੀ ਆਇਆ' ਆਖਦਾ ਹਾਂ। ਪਿਆਰੇ ਵੀਰੋ ! ਇਥੇ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਆਪਣੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਪਰ ਇਥੋਂ ਪਰਬ ਤੇ ਪੱਛਮ ਦੋਹੀਂ ਪਾਸੀਂ ਟੁੱਝ ਸੈਂਕੜੇ ਮੀਲਾਂ ਦੇ ਫਾਸਲੇ ਤੇ ਸੂਨੀ ਜੰਗ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਰਬਾਂ ਰੁਪਈਆਂ ਦਾ ਮਾਲ ਅਸਬਾਬ, ਸਾਮਾਨ ਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਇਸ ਜੰਗ ਨੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿਤੇ ਹਨ। ਲੱਖਾਂ ਗਭਰੂ, ਬੁਢੇ ਤੇ ਇਸਤੀਆਂ ਇਸ ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿਚ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਜੰਗ ਵਿਚ ਲੜ ਰਹੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੇ ਜਥੇਬੰਦੀ, ਬਧਾਦਰੀ, ਅਕਲ ਤੇ ਸ਼ਸਤਰ ਵਿਚਿਆ, ਕਾਰੀਗਰੀ ਤੇ ਸਾਇੰਸ ਦੇ ਕਮਾਲ ਵਿਖਾਏ ਹਨ। ਇਸ ਨਵੇਂ ਢੰਗ ਦੇ ਜੰਗ ਵਿਚ ਅਨਟਰੇਂਡ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਮੁਲ ਧੋਲਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਸੂਰਬੀਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਚੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਸਾਇੰਟਿਫਿਕ ਹਥਿਆਰ ਤੇ ਭਾਰੀ ਟਰੇਨਿੰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਬੰਦੇ ਤਾਂ ਇਕ ਬੰਨੇ ਰਹੇ, ਇਸ ਜੰਗ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਵਿਖਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਟਿਆਰ ਤੀਵੀਆਂ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਤੇ ਉਡਕੇ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦਾ ਟਾਕਰਾ ਕਰਦੀਆਂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਅਭਾਗਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਗਭਰੂਆਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਟਰੇਨਿੰਗ ਉਸ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਦੀ ਕਿ ਲੋੜ ਏ। ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਡੀ ਕਮਾਂਡ ਬਦੇਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਸਵਤੰਤਰ ਹੁੰਦੇ ਤੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਚਿੱਟੇ ਕਾਲੇ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਇਥੇ ਅਮਰੀਕਨਾਂ ਦੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਖੈਰ ਵੱਡਾ ਜੰਗ ਤੋੜ ਸਿਖਰ ਤਕ ਪੁਜ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਅਜੇ ਇਸ ਦੇ ਵਾਰਾ ਪਾਰ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ। ਇਹ ਜੰਗ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਬੁਤ ਤੋੜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨਾਰਵੇ, ਹਾਲੈਂਡ, ਬੈਲਜੀਅਮ, ਲੈਕਸਮਬਰਗ, ਯੂਨਾਨ, ਰੋਮਾਨੀਆਂ, ਪੋਲੈਂਡ ਤੇ ਫਰਾਂਸ ਕਮਜ਼ੋਰ ਯੁਧ-ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਾਰ ਖਾ ਗਏ ਹਨ। ਗਰਮੀਆਂ ਵਿਚ ਜਰਮਨੀ ਤੇ ਠੰਡਾਂ ਵਿਚ ਰੂਸ ਵਧ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਫਰੀਕਾ ਵਿਚ ਇਟਲੀ ਦੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਖਤਮ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬੋਰਨਿਊ, ਜਾਵਾ, ਸਮਾਟਰਾ, ਮਲਾਇਆ ਤੇ ਬਰਮਾ ਵਿਚੋਂ ਡਚ ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਫੌਜਾਂ ਪਿਛੇ ਹਟਾ ਦਿਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਜੰਗ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਨਵਾਂ ਬੁਤ ਘੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਈ ਵੱਡੀਆਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ

ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ ਤੇ ਕਈ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓਂ ਸਵਤੰਤਰਤਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਆਓ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਭਾਈ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਗਵਾਂਢੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਜ਼ੋਰ ਪਾਈਏ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਜੰਗ ਦੇ ਪਿਛੇ ਤੇ ਨਾ ਸੁਟਿਆ ਜਾਵੇ ਬਲਕਿ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਵਤੰਤਰਤਾ ਦਾ ਤੁਰਤ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤੇ ਇਥੇ ਸਾਰੇ ਫਿਰਕਿਆਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਕੌਮੀ ਸਰਕਾਰ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਪਿਆਰੇ ਭਰਾਵੇ ! ਸਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਇਕ ਵੱਡਾ ਦੇਸ਼ ਹੈ ਤੇ ਇਸਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਵਸੀਲੇ ਅਥਾਹ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਵੇਖਕੇ ਅਫਸੋਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਜੰਮ ਪਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਵਸੀਲਿਆਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਪੂਜ ਰਿਹਾ ਬਲਕਿ ਹਾਕਮ ਕੌਮ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬੇ ਹੱਦ ਨਫਾ ਲੈ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਹਿਸੇ ਵਿਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਗੁਲਾਮੀ ਬੇਸਮਝੀ, ਬੀਰਖਾ, ਦੁੱਖ, ਗਰੀਬੀ, ਕੰਗਾਲੀ, ਕਰਜ਼ਾ, ਮਾੜੀ ਸੇਹਤ, ਘੱਟ ਔਸਤ ਉਮਰ ਤੇ ਨੀਵੇਂ ਦਰਜੇ ਦਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮਿਆਰ ਹੀ ਆਇਆ ਹੈ। ਆਮ ਜਨਤਾ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਣਪੜ੍ਹ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਿਆਂ ਲਿਖਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ੯੦-੯੮ ਫੀ ਸਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਸਾਡੇ ਭਾਰਤ ਵਰਸ਼ਵਿੱਚ ਨੌਂ ਦਸ ਦੀ ਸਦੀ ਹੀ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਫਾਕਾ ਮਸਤੀ ਤੇ ਭੁੱਖ ਦੇ ਦੁਖ ਨੂੰ ਲੋਕੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਖੇਲ ਸਮਝਕੇ ਜਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਇਤਨੀ ਥੋੜੀ ਆਮ-ਦਨ ਤੇ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸੂਝ ਬੂਝ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਵੇਖਦੇ ਹੋਰਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਿਹਤ ਬੜੀ ਹੱਦ ਤਕ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਕੱਚ ਕਾਠ ਪੈਰ ਪੈਰ ਘਟ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਮਰ ਦਾ ਔਸਤ ਵੀ ਏਥੇ ਬਹੁਤ ਥੋੜਾ ਹੈ। ਜੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਹਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਪਿਛੇ ਉਮਰ ਦੀ ਔਸਤ ੪੩ ਬਣਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਔਸਤ ਉਮਰ ੨੩ ਸਾਲ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅਸਰ ਪਏ ਹਨ ਕਿ ਹਿੰਦੀ ਇਨਸਾਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੇ ਟਾਕਰੇ ਤੋਂ ਕਰੀਬਨ ਅੱਧੀ ਉਮਰ ਭੋਗਦਾ ਹੈ।

ਭਾਈਓ ! ਇਸਦਾ ਇਕੋ ਇਲਾਜ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਤੇ ਤੁਰਤ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਹੈ। ਸਵਤੰਤਰ ਭਾਰਤ (Independent India) ਦੀ ਰਾਜ ਬਣਤਰ ਤਾਂ ਪਿਛੋਂ ਹੀ ਬਣੇਗੀ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਉਚੇਚੀ ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਬਣਤਰ ਦੇ ਸੁਆਲ ਨੂੰ ਪਿਛੇ ਰੱਖਕੇ ਏਥੇ ਝੱਟ ਪੱਟ ਹੀ ਕੌਮੀ ਸਰਕਾਰ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਕੌਮੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਵਡੀ ਔਕੜ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਅਖਤਿਆਰ ਨਾ ਛੱਡਣ ਵਾਲਾ ਵਤੀਰਾ ਹੈ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਡਟੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਤਕ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਫਿਰਕੇ ਤੇ ਰਾਜਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਇਕ ਮੁਠ ਤੇ ਇਕ ਰਾਏ ਦੇ ਹੋਕੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲੈਣ ਦਾ ਮੁਤਾਲਬਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤਕ ਕਿਸੇ ਇਕ ਜਾਂ ਦੋ ਜਮਾਤਾਂ ਦੇ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਤੁਰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਸਿਵਲ ਨਾ ਫੁਰਮਾਨੀ ਕਰਨ ਦਾ ਖਿਆਲ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਿਵਲ-ਨਾ-ਫੁਰਮਾਨੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਂਗਰਸੀ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਜਿਹਲਾਂ ਵਿਚ ਡੱਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਕਾਂਗਰਸੀ ਧੜੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਆਗੂ ਜਿਹਲਾਂ ਵਿਚ ਬੰਦ ਹਨ। ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਦੇ ਬਾਕੀ ਧੜੇ ਵੀ ਆਪੇ ਵਿਚ ਦੀ ਇਤਹਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਇਤਹਾਦ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਰੋੜਾ ਮਿਸਟਰ ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ ਜਿੰਨਾਹ ਪਰਧਾਨ ਮੁਸਲਿਮ ਲੀਗ ਦੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ। ਜਿੰਨਾਹ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਇਹ ਕਥਨ ਹੈ ਕਿ "ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਲਈ ਸੁਖਦਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ "ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਓਥੇ ਹੀ ਕਾਇਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਥੇ ਇਕੋ ਕੌਮ ਆਬਾਦ ਹੋਵੇ ਜਿਥੇ ਦੋ ਕੌਮਾਂ ਵਸਦੀਆਂ ਹੋਣ ਓਥੇ ਜੇ ਪਰਚੀਆਂ (votes)

ਗਾਹੀਂ ਹੀ ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਗਿਣਤੀ ਵਾਲੀ ਕੌਮ ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਾਲੀ ਕੌਮ ਨੂੰ ਮੁਕਾ ਦੇਵੇਗੀ ਤੇ ਘੱਟਗਿਣਤੀ ਵਾਲੀ ਕੌਮ ਬਹੁ ਗਿਣਤੀ ਵਾਲੀ ਕੌਮ ਦੀ ਗੁਲਾਮ ਹੋਕੇ ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਸਪੇਨ ਵਿਚ ਜਮਹੂਰੀ ਰਾਜ ਹੋਏ ਹੀ ਬਰਬਾਦ ਹੋਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਬਲੀ ਤੌਰ ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਅਰਮੀਨਿਆਂ ਵਿਚ ਇਰਮਿਨ ਇਸਾਈ ਮੁਕ ਗਏ ਹਨ। ਇਸੇ ਲਈ ਲੀਗ ਆਫ ਨੇਸ਼ਨਜ਼ ਨੂੰ ਤੁਰਕਾਂ ਤੇ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਦਾ ਆਪੇ ਵਿਚ ਆਬਾਦੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਕੇ ਦੇਵਾਂ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਵੱਸਣ ਦਾ ਪਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਜਿਨਾਹ ਸਹਿਬ ਫੁਰਮਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ “ਚੂੰਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨ ਵੱਖਰੀ ਕੌਮ ਹਨ ਉਨਹਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਹਬ, ਕਲਚਰ, ਰਸਮੋ ਰਵਾਜ, ਬੋਲੀ, ਇਤਹਾਸ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਜਿੰਦਗੀ ਸਬੰਧੀ ਖਿਆਲਾਤ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨਾਲ ਉਕਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ। ਇਸ ਲਈ ਓਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ “ਹਿੰਦੂਸਤਾਨ ਨੂੰ ਇਕ ਦੇਸ਼ ਰੱਖਕੇ ਜਮਹੂਰੀ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਰਾਜ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਹੈ”। ਮੁਸਲਮਾਨ ਇਹ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਤੀਹ ਕਰੋੜ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੇ ਕੇਵਲ ੯ ਕਰੋੜ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਸਾਂਝੇ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਕਬੂਲ ਲਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਜਿਨਾਹ ਸਾਹਿਬ ਇਹ ਮਤਾਲਬਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ “ਹਿੰਦੂਸਤਾਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਿਸਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਥੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਬਹੁ ਗਿਣਤੀ ਹੈ ਵੱਖ ਕਰਕੇ ਦੋ ਦੇਸ਼ ਕਰ ਦਿਤੇ ਜਾਣਾ ਇਕ ਹਿੰਦੂਸਤਾਨ ਤੇ ਦੂਜਾ ਪਾਕਿਸਤਾਨ। ਤਾਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਹਿੰਦੂਸਤਾਨ ਵਿਚ ਰਾਜ ਕਰ ਸਕੇ।”

ਜਿਨਾਹ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਮੋਟਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ, ਸਰਹੱਦ ਸਿੰਧ, ਬਲੋਚਿਸਤਾਨ ਤੇ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਖਰੀ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਸੂਬਿਆਂ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਖਰੀ ਹੋਵੇ। ਜਿਨਾਹ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਇਸ ਰਵੱਈਏ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਿੰਦੂਸਤਾਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਧੜੇ ਇਕ ਮੁਠ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ। ਇਕ ਮੁਠ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਕੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਹਿੰਦੂਸਤਾਨ ਨੂੰ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੇ ਹਥ ਵਿਚ ਤਾਕਤ ਰਹੇ, ਇਸ ਗਲ ਨਾਲ ਹਿੰਦੂਸਤਾਨ ਦੀਆਂ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਜਮਾਤਾਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਇਕ ਵਡਾ ਰਾਜਸੀ ਅੜਿੱਕਾ (Deadlock) ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅੜਿੱਕੇ ਦਾ ਅਜੇ ਤਕ ਕੋਈ ਹਲ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ। ਇਹ ਹਲ ਓਦੋਂ ਤਕ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਆਪਣੇ ਰਾਜਸੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹਿੰਦੂਸਤਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੋ ਹਥਿਆਰ ਹਿੰਦੂਸਤਾਨ ਦੀਆਂ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਰਾਜਸੀ ਜਮਾਤਾਂ ਦਾ ਇਤਹਾਦ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਈਓ! ਇਹ ਗਲ ਬੜੇ ਅਫਸੋਸ ਨਾਲ ਕਹਿਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਤਹਾਦ ਲਈ ਜਿਤਨੀ ਸਚੀ ਤੇ ਤੀਬਰ ਇਛਿਆ ਹੋਣੀ ਚਹੀਦੀ ਹੈ ਉਹ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ। ਇਤਹਾਦ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਪਹਿਲੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਰਜ਼ਾਮੰਦੀ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਦੇ ਹਕ ਵਿਚ ਲੈਕਚਰ ਝਾੜਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਇਸ ਵਤੀਰੇ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਗੰਭੀਰ ਆਦਮੀ ਜੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਤੁਰਤ ਕੌਮੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਹਕ ਵਿਚ ਹਨ ਉਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਇਸ ਬਹਾਨੇ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਜਿਨਾਹ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ਗਲ ਬਾਤ ਕਰਕੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਸੁਆਲ ਦਾ ਹਲ ਲਭਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦੇ ਸਨ ਤੇ ਇਸੇ ਮਨੋਰਥ ਦੀ ਸਿਧੀ ਲਈ ਅਲਾਹਬਾਦ ਵਿਚ ਇਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਾਨਫ਼ਰੰਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਝਗੜੇ ਦਾ ਕੁਝ ਹੱਲ ਢੂੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗਲ ਨੇ ਤਾਕਤ ਹੱਥ ਰੱਖਣ ਦੇ ਭੁਖੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਨੀਤੀਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਘਬਰਾ ਦਿਤਾ

ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਖਿਆਲ ਕਰਕੇ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਕਿਧਰੇ ਇਸ ਝਗੜੇ ਦੇ ਹਲ ਕਰਨ ਤੇ ਨਾ ਡਟ ਜਾਣ ਵਾਇਸਰਾਏ ਨੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਵਿਚ ਜੋ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਅਨਸਰ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਚੁਕਣ ਲਈ ਕਲਕਤੇ ਵਿਚ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਭੂਗੋਲਕ ਏਕਤਾ (Geographical Unity) ਦੇ ਹਕ ਵਿਚ ਧੜਲੇਦਾਰ ਤਕਰੀਰ ਕਰ ਦਿਤੀ ਹਾਲਾਂ ਕਿ ਲਾਰਡ ਲਿਨਲਿਥਗੋ, ਵਾਇਸਰਾਏ ਸਾਹਿਬ ੭ ਸਾਲ ਤੋਂ ਏਥੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਗੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਭੂਗੋਲਕ ਏਕਤਾ ਉਤੇ ਕਦੇਵੀ ਇਤਨਾ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿਤਾ ਬਲਕਿ ਵਜ਼ੀਰ ਹਿੰਦ ਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਕਰੀਰਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਅਨਸਰ ਦੇ ਹਕ ਵਿਚ ਪਵੇ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਰਾਜ ਨੀਤੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਤਰ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦੋਵਾਂ ਤੇ ਵਾਰੋ ਵਾਰੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਲੂ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਪੋ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤੇ ਨਾ ਅਪੜੇ ਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਏ ਵੀ ਕੁਝ ਹਥ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਤੇ ਤਾਕਤ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਪਾਸ ਹੀ ਰਹੇਗੀ। ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀਆਂ ਦੀ ਇਸ ਵੇਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਡੀ ਲੋੜ ਫਿਰਕੂ ਸਮਝਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕੌਮੀ ਸਰਕਾਰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਵਸੀਲਾ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੂਹੇ ਖੁਲ੍ਹਣਗੇ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਸਕਣਗੇ। ਜਿਥੋਂ ਤਕ ਸਿਖ ਪੰਥ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਪੰਥ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਏਕਤਾ, ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਕੌਮੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤੁਰਤ ਕਾਇਮੀ, ਹਿੰਦੂ, ਮੁਸਲਮਾਨ ਤੇ ਸਿਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਾਇਬੁਤ ਸਮਝੌਤਾ ਅਤੇ ਘਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੇ ਧਰਮ, ਸਭਿਅਤਾ ਤੇ ਬੋਲੀ ਦੀ ਰਾਖੀ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਹਮਾਇਤੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਿਆਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪਰੇਰਤ ਹੋ ਕੇ ਸਿਖ ਮੁਖੀਆਂ ਨੇ ਆਪੋ ਵਿਚ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਲਈ 'ਆਜ਼ਾਦ ਪੰਜਾਬ' ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਦੇਸ਼ ਇਸ ਵੇਲੇ ੧੧ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ੭ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਤੇ ੪ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਬਹੁ-ਗਿਣਤੀ ਹੈ। ਸੂਬਿਆਂ ਦੀ ਜੇ ਇਸ ਵੇਲੇ ਹੱਦਬੰਦੀ ਹੈ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਕੁਦਰਤੀ, ਨਾ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੋਲੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਹ ਹੱਦਬੰਦੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਜਿੱਤਾਂ ਤੇ ਨੌਕਰਸ਼ਾਹੀ ਪਰਬੰਧ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਖਿਆਲ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਹੱਦ-ਬੰਦੀ ਦੇ ਕੋਈ Rational Basis ਨਹੀਂ।

੧੯੧੧ ਵਿਚ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸੂਬਿਆਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਹੱਦਬੰਦੀ ਲਈ ਇਕ ਹੱਦਬੰਦੀ ਕਮੀਸ਼ਨ ਨੀਯਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਇਸ ਤੇ ਅਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ੧੯੩੦ ਵਿਚ ਸਾਇਮਨ ਕਮੀਸ਼ਨ ਦੀ ਰੀਪੋਰਟ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀਆਂ ਵਲੋਂ ਨੀਯਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਹਿਰੂ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰੀਪੋਰਟ ਵਿਚ ਸੂਬਿਆਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਹੱਦਬੰਦੀ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਤੇ ਇਸ ਕਾਰਜ ਲਈ ਹੱਦਬੰਦੀ ਕਮੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨੀਯਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ। ੧੯੩੫ ਤੋਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਤੇ ਸਿੰਧ ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਤੋਂ ਵਖਰਾ ਸੂਬਾ ਬਣਾਇਆ ਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਤੇ ਉੜੀਆ ਬੋਲੀ ਬੋਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਉੜੀਸਾ ਦਾ ਸੂਬਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਜੇ ਸਿਖਾਂ ਵਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਨਵੀਂ ਹੱਦ-ਬੰਦੀ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਾਲੇ ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੋਈ ਅੱਜ ਦੀ ਨਹੀਂ। ੧੯੩੧ ਵਿਚ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁਖੀ ਧੜਿਆਂ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ

ਗੋਲਮੇਸ਼ ਕਾਨਫਰੰਸ ਤੇ ਲਾਰਡ ਵਲਿੰਗਟਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ । ਅੱਜ ਕੁਝ ਸੱਜਣ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਕੀਤੇ ਨੂੰ ਭੁਲਕੇ ਬੇਸ਼ਕ ਗੋਰਾ ਵਲੋਂ ਵਾਹਵਾ ਲੈਣ ਲਈ ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੀ ਨਖੇਧੀ ਕਰਨ ਪਰੰਤੂ ਜਾਣਕਾਰ ਸਿਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ । ਸਿਖ ਆਗੂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਤੇ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਚਲ ਰਹੇ ਸੂਬਕ ਪਰਬੰਧ ਵਿਚੋਂ ਅਮਲੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਘਟੇ ਘਟ ਇਕ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਸਿਖਾਂ ਲਈ ਯੋਗ ਰਾਜਸੀ ਤਾਕਤ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ । ਹਰਇਕ ਸਿਖ ਨੂੰ ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੀ ਤਨੋ ਮਨੋ ਤਾਈਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ । ਸਿਖਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘਟੇ ਘਟ ਦੁਗਣੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਦਾ ਲਾਭ ਹੈ । ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਖਾਸ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪੁਜਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਇਕ ਫਿਰਕੇ ਦੇ ਰਾਜ ਹੋਣ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ । ਆਜ਼ਾਦ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਇਕ ਖੂਬੀ ਇਹ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਇਥੇ ਤਿੰਨੋ ਫਿਰਕੇ ਲਗ ਭਗ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਤਾਕਤ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣਗੇ । ਜਿਥੇ ਹਿੰਦੂਸਤਾਨ ਦੇ ਸਤਾਂ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿਚ ਮੁਸਲਿਮ ਘਟ-ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਬਹੁ-ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਤਾਬੇਦਾਰੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਤੇ ੪ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿਚ ਗੋਰ ਮੁਸਲਿਮ ਘਟ-ਗਿਣਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਸਲਿਮ ਬਹੁ-ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਤਾਬੇਦਾਰੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਅਰਥਾਤ ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ੧੧ ਹੀ ਸੂਬੇ ਇਕ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਫਿਰਕੂ ਗਲਬੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ ਓਥੇ ਆਜ਼ਾਦ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਇਕੱਲੇ ਫਿਰਕੇ ਦਾ ਫਿਰਕੂ ਗਲਬਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਫਿਰਕੂ ਗਲਬੇ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਇਸ ਸੂਬੇ ਦਾ ਨਾਂ 'ਆਜ਼ਾਦ ਪੰਜਾਬ' ਰਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ । ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਤੋਂ ਇਹ ਸੂਬਾ ਆਦਰਸ਼ਕ ਸੂਬਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਸੱਚੀ ਕੌਮ ਪ੍ਰਸਤੀ ਤੇ ਕੌਮੀਅਤ ਇਥੋਂ ਹੀ ਜੜ੍ਹ ਪਕੜੇਗੀ ਤੇ ਇਥੋਂ ਹੀ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਫੈਲੇਗੀ । ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਿਖ ਗਭਰੂਆਂ ਪਾਸ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਪ ਪੂਰਨ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਕਮਰ ਕੱਸੇ ਕਰਕੇ ਉਨੋਂ ਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਚਰਚਾ ਘਰ ਘਰ ਫੈਲਾ ਦਿਓ ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਮੁਹੱਬਤ ਨਾਲ ਖਿਚ ਲਵੋ ਤਾਕਿ ਇਸ ਵੱਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਇਕ ਥਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਸਹਿਣ, ਜਬੇਬੰਧੀ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਕੰਮ ਵੀ ਆ ਸਕੇ । ਸਿਖ ਆਗੂਆਂ ਪਾਸ ਮੇਰੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ 'ਆਜ਼ਾਦ ਪੰਜਾਬ' ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਇਸ ਗਲ ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿਓ ਕਿ ਆਜ਼ਾਦ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਤਿੰਨਾਂ ਵੱਡੇ ਫਿਰਕਿਆਂ ਸਿਖ, ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਪਤੀਨਿਧਤਾ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇ ।

ਆਜ਼ਾਦ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੋਹਾਂ ਫਿਰਕਿਆਂ ਤਥਾ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ । ਪਰੰਤੂ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ, ਜ਼ਮੀਨ, ਹਾਲਾ ਤੇ ਆਬਿਆਨਾ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਇਕੱਲੇ ਇਕੱਲੇ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਟਾਕਰੇ ਤੇ ਵਧੇਰਾ ਹੋਵੇਗਾ । ਇਹ ਆਸ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਝੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਸਿਖ ਤੀਜੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵਧ ਹੀ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਜਾਣਗੇ । ਇਸ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਾਂਝੀ ਚੋਣ ਰਖੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਤੀਜਾ ਹਿੱਸਾ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ । ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਜਦ ਜਮਹੂਰੀ ਰਾਜਬਣਤਰ ਬਣੀ ਸੀ ਤਾਂ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਗਲ ਦੇ ਕਿ ਓਥੇ ੬੦ ਫੀ ਸਦੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਤੇ ੪੦ ਫੀ ਸਦੀ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਵਸਦੇ ਸਨ ਦੋਹਾਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਅਰਥਾਤ ਪੰਜਾਹ ਪੰਜਾਹ ਫੀ ਸਦੀ ਹਿੱਸਾ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਸੀ । ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਵਿਚ ਜਰਮਨ, ਇਤਾਲਵੀ ਤੇ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਤਿੰਨ ਵਖੋ ਵਖ ਕੌਮਾਂ ਵਸਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਦੀ ਆਦਮ ਗਿਣਤੀ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਨਹੀਂ । ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਤੇ ਇਤਾਲਵੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜਰਮਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਿਤੇ ਵਧ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਦਾ

ਇਹ ਰਿਵਾਜ ਹੈ ਕਿ ਓਥੋਂ ਦੀ ਵਧੀਰ ਮੰਤਲੀ ਵਿਚ ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਪ੍ਰਤੀ-
ਨਿਧਤਾ ਦਿਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੋ ਜਰਮਨ ਨਸਲ, ਦੋ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਨਸਲ ਤੇ ਦੋ ਇਤਾਲਵੀ
ਨਸਲ ਦੇ ਸਵਿਸ ਵਧੀਰ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਿਵਾਜਾਂ ਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਹੀ ਕੈਨੇਡਾ ਤੇ
ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਵਰਗੇ ਰਲਵੀਂ ਅਬਾਦੀ ਵਾਲੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਅਮਨ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਾਇਮ ਰਖੀ
ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸੇ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਜ਼ਾਦ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸਿਖ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਤਿੰਨ ਕੌਮਾਂ
ਹੋਣਗੀਆਂ। ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾ ਅਸੂਲ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ
ਹੈ। ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਅਸੈਂਬਲੀ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ, ਮੁਸਲਮਾਨ ਤੇ ਸਿਖ ਇਕੋ ਜਿਹੀ
ਜ਼ਰਾਦ ਵਿਚ ਹੀ ਲਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਆਜ਼ਾਦ ਪੰਜਾਬ ਦੀ
ਹੱਦਬੰਦੀ ਨਾਲ ਜੇ ਇਲਾਕੇ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਵਖ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਜੋ ਅਸੈਂਬਲੀ
ਬਣੇਗੀ ਉਸ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ, ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਤੇ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਕੀ ਪੇਂਜੀਸ਼ਨ ਹੋਵੇਗੀ? ਮੇਰੀ ਜਾਚੇ
ਇਨਸਾਫ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਓਥੇ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਬਾਦੀ ਨਾਲੋਂ
ਤਿੰਨ ਗੁਣਾਂ ਹਕ ਦਿਤੇ ਜਾਣ। ਜਿਹਾ ਕਿ ਸੀ. ਪੀ. ਤੇ ਮਦਰਾਸ ਆਦਿਕ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿਚ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ ਸੂਬੇ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਸਿਖਾਂ ਦੀ
ਪੇਂਜੀਸ਼ਨ ਹੁਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਘਟੇਗੀ। ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੂਬਿਆਂ
ਵਿੱਚ ਹੀ ਧਰਮ, ਬੋਲੀ ਤੇ ਕਲਚਰ ਦੀ ਰਾਖੀ ਰਾਜਬਣਤਰ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ
ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜਬਣਤਰ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਤੋਂ ਸਖਤ ਨਾਕਸ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਜੋ ਰਾਜਬਣਤਰ ਬਣੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਖਾਸ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣਾ
ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਕ ਹੋਰ ਅਤਿ ਬਹੁਰ ਗੱਲ ਜਿਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਦੇਸ਼ ਦਾ
ਆਰਥਕ ਨਿਬਾਮ ਹੈ।

ਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਰਥਕ ਨਿਬਾਮ ਸੰਬੰਧੀ ਸਰਬਹਿੰਦ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹੱਕਾਂ ਵਾਲੇ
ਮਤੇ ਵਿਚ ਕੁਝ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਈ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਅਜੇ ਤਕ ਕੋਈ ਪੱਕਾ ਸਾਧਨ ਕਾਂਗਰਸ
ਨੇ ਦੇਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਰਖਿਆ। ਕਮਯੂਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੂਸੀ ਆਰਥਕ ਨਿਬਾਮ
ਵੱਲ ਪਰੇਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਭੂਖਿਆਂ, ਕੰਗਾਲਾਂ ਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅੱਜੇ
ਨਿਬਾਮ ਲਈ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭੁਖ ਨੰਗ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਂਦਾ ਹੋਵੇ ਖਿਚ ਹੋਵੇ।
ਇਸਦੇ ਪਰਦੇ ਹੇਠ ਹੀ ਉਹ ਗਰੀਬ ਸਿਖਾਂ ਤੇ ਜੋਸ਼ ਭਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿਚ ਧਰਮ, ਸਿਖ
ਇਤਿਹਾਸ ਤੇ ਸਿਖ ਰਹਿਤ ਵੱਲੋਂ ਬੇਮੁਖਤਾ ਫੈਲਾਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਰਥਕ ਰੋਗਾਂ ਨੂੰ
ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ ਨਿਬਾਮ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਨਿਰੋਲ ਨਕਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ
ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇ ਨਿਬਾਮ ਵੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਚਾਲੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਉਸ ਨੂੰ
ਸਵਤੰਤਰਤਾ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਨਾ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਘੋੜੇ ਅਗੇ
ਜੋਣ ਤੁਲ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਆਰਥਕ ਨਿਬਾਮ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਗੇ ਸਿੰਘ ਇਕ ਵਾਰੀ
ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹਨ।

ਵੇਖਦੇ ਨਹੀਂ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਆਮ ਕਰਕੇ ਵਡੇ ਬਿਮੀਂਦਾਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤੇ ਯੂ.
ਪੀ., ਬੰਗਾਲ ਬਿਹਾਰ ਆਦਿਕ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੋਰ ਹੈ? ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕੋ
ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰਾਜ ਵਿਚ ਇਹ ਫਰਕ ਮੌਜੂਦ ਹੈ? ਕਾਰਨ ਸਾਫ਼ ਹੈ। ਬੰਗਾਲ ਬਿਹਾਰ ਤੇ ਯੂ.
ਪੀ. ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਮੁਗਲਾਂ ਤੋਂ ਲਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਖਾਂ ਤੋਂ ਲਿਆ ਹੈ। ਮੁਗਲਾਂ ਨੇ

ਬਿਮੀਂਦਾਰਾ ਸਿਸਟਮ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ। ਯੂ. ਪੀ. ਤੇ ਬਿਹਾਰ ਆਦਿਕ ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾ ਨੂੰ ਮੁਗਲਾਂ ਪਾਸੋਂ ਇਹ ਸਿਸਟਮ ਵਿਰਸੇ ਵਿਚ ਮਿਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀਆਂ ੧੨ ਮਿਸਲਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇਥੇ ਇਹ ਸਿਸਟਮ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਮਿਸਲਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਤੇ ਮੈਂਬਰ ਹਲਵਾਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਨ, ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰ ਲੈਂਦਿਆਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿਤਾ ਕਿ ਜਿਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹੀ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਵੇਗਾ। Land Lord System ਪੰਜਾਬ ਵਿਚੋਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਜੋ ਕੁਝ Land Lords ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਵਿਖਾਈ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰਾਜ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਹੋ ਆਰਥਕ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਕਾਮਯਾਬ ਤਰੀਕਾ। ਬਗੈਰ ਰਾਜਸੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਆਰਥਕ ਤਬਦੀਲੀ ਤੇ ਬੋਰ ਦਿਤੀ ਚਲੇ ਜਾਣਾ 'ਰੂੰ ਨਾ ਕਪਾਹ, ਜੁਲਾਹਿਆਂ ਨਾਲ ਡਾਂਗੇ ਡਾਂਗੀ।' ਵਾਲੀ ਗਲ ਹੈ। ਹਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਹਰਜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਦੰਗੇ ਆਰਥਕ ਨਸ਼ਾਮ ਦੀ ਢੁੰਡ ਭਾਲ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਕਿ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਉਸਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਸਿਖ ਇਤਹਾਸ ਤੇ ਗੁਰਮਤ ਦਾ ਆਸ਼ਾ ਬਰੂਰ ਸਾਂਝੀ ਮਦਦ ਕਰਨਗੇ ਤੇ ਅਸੀਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸਿਖ ਅਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਐਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਰਤ ਸਕਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਪਰਜਾ ਲਈ ਅਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ਹੋ ਸਕਣ। ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧਕੇ ਹੋਰ ਪਰਜਾ ਲਈ ਸੁਖਦਾਈ ਅਸੂਲ ਲੱਭਣ ਵਿਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਸਕੇ। ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੇ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਦੇਗ ਤੇਗ ਦਾ ਧਨੀ ਬਣਾਇਆ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਦੇਗ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਵਰਤਾਈ ਜਾ ਰਹੀ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਸਾਰੇ ਆਰਥਕ ਰੋਗ ਪੈਦਾ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਨੂੰ ਦੇਗ ਇਕ ਰਸ ਵਰਤਾਈ ਜਾਵੇ। ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਵਰਗੀ ਉਤਮ ਵਸਤੂ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਕ ਰਸ ਵਰਤਾਈ ਜਾਵੇ। ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਵੀ ਇਹ ਹੁਕਮ ਕਿਉਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ? ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਸਰਮਾਇਦਾਰੀ ਤੇ ਗਰੀਬੀ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਲਈ ਹੀ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੇ ਦਰਮਿਆਨਾ ਰਾਹ ਅਖਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਕੀ ਇਹ ਗੁਰੂ ਗਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਵਾਕ ਨਹੀਂ?

“ਜਿਸ ਗੁਹਿ ਬਹੁਤ ਤਿਸੇ ਗੁਹਿ ਚਿੰਤਾ,
 ਜਿਸ ਗੁਹਿ ਥੋਰੀ ਸੋ ਫਿਰੇ ਭਰਮੰਤਾ,
 ਦੋਹਾਂ ਬਿਵਸਥਾ ਤੇ ਜੋ ਮੁਕਤਾ, ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਜੀਓ।”

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਸਵਤੰਤਰਤਾ ਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਕਾਇਮੀ ਤਦੇ ਹੀ ਸਫਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਤੇ ਖਾਸ ਕਰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸੰਗਤ-ਵਾਦ ਤੇ ਚਲਦਿਆਂ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਦੇਗ ਵਰਤਾਣ ਦਾ ਪਰਬੰਧ ਕਰਕੇ ਗਰੀਬਾਂ, ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਤੇ ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਣ ਵਾਲੇ ਤੇ ਉਚੇ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਬਾਜ਼ਾਂ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ :

‘ਇਨ ਗਰੀਬਸਿਖਨ ਕਉ ਦੈਇਪਾਤਸ਼ਾਹੀ।
 ਇਐ ਯਾਦ ਰਖੈਂ ਹਮਰੀ ਗੁਰਿਆਈ।
 ਤੇ— “ਜਿਨ ਕੀ ਜਾਤ ਅਉਰ ਕੁਲ ਮਾਰੀ।
 ਸਰਦਾਰੀ ਨਹਿ ਭਈ ਕਿਦਾਰੀ।
 ਇਨ ਹੀ ਕਉ ਸਰਦਾਰ ਬਣਾਵੈਂ।
 ਤਬੈ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਕਹਾਵੈਂ।”

ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਸੂਲਾਂ ਤੇ ਹੀ ਸਿੰਘ ੧੨ ਮਿਸਲਾਂ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਤਕ ਅਮਲ ਕਰਦੇ ਰਹੇ

ਹਨ । ਪੰਥ ਪਰਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ :

“ਦਰਬ ਕਹੀਂ ਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਲਿਆਵੇ ਸਿੰਘ ਕਮਾਇ ।

ਜੋ ਨਿਜ ਢਿਗ ਨਹਿ ਰਾਖਹੀ, ਦੇਤ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇ ।

ਅਸਨ, ਬਸਨ, ਜੇਤਕ ਦਰਕਾਰੈ, ਲੇਤਿ ਖਜਾਨਿਓਂ ਦੇਇ ਮੁੰਦ ਧਾਏ ।”

ਇਸ ਤੋਂ ਅਗੇ ਅਜੇ ਤਕ ਸਾਂਝੀਵਾਲਤਾ ਨਹੀਂ ਗਈ । ਅਤੇ ਦੇਗ ਦੇ ਇਸ ਉਚੇ ਆਦਰਸ਼ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹੀ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਚਲਣਾ ਹੈ ।

ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨੋਂ ! ਪੰਥ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਪ ਵੱਲ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ । ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੇ ਬਾਹਰ ਵਿਰੋਧੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਕੜੇ ਘੋਲ ਮਚੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਖਤਰੇ ਸਮੇਂ ਪੰਥ ਨੂੰ ਤਾਕਤਵਰ ਕਰਨਾ, ਪੰਥ ਦੀ ਹਸਤੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ, ਪੰਥ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੇ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਪਰਾਪਤ ਕਰਨੀ, ਆਪਦੇ ਜ਼ਿਮੇਂ ਹੈ । ਆਪਣੇ ਪੰਥ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਤੇ ਪੈਰਾਂ ਸਿਰ ਕਰਕੇ ਬਾਕੀ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀਆਂ ਨਾਲ ਮੋਢਾ ਡਾਹਕੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦੇ ਸੰਗਰਾਮ ਵਿਚ ਸਫਲਤਾ ਲੈਣੀ ਤੇ ਸਿਖ ਧਰਮ ਤੇ ਗੁਰਮਤ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਦੇਸ਼ ਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕੋਨੇ ਕੋਨੇ ਵਿਚ ਵਧਾਉਣਾ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਆਦਰਸ਼ ਹੈ । ਇਸ ਆਦਰਸ਼ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਰੀਰ, ਪੱਕੇ ਇਰਾਦੇ ਤੇ ਸਾਫ ਦਿਮਾਗ ਤੇ ਸ਼ੁਧ ਚਲਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ । ਮੈਂ ਆਪ ਪਾਸ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਪ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਦੀ ਦਿਲ ਲਾ ਕੇ ਉਸਾਰੀ ਕਰੋ, ਵਰਜਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰੋ, ਆਪਣੇ ਪੰਥਕ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਵੋ । ਕਿਤਨੇ ਸ਼ੋਕ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਿਖਾਂ ਨਾਲੋਂ ਗੈਰ ਸਿਖ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖਿਆਂ ਨੇ ਸਿਖ ਇਤਿਹਾਸ ਸੰਬੰਧੀ ਵਧੇਰੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ । ਸਿੱਖ ਗੱਭਰੂਆਂ ਨੇ ਆਪ ਤਾਂ ਕੀ ਲਿਖਣਾ ਸੀ, ਗੈਰ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਜੋ ਥੋੜਾ ਬਹੁਤ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ । ਹਰ ਇਕ ਸਿੱਖ ਗੱਭਰੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੰਥਕ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਵਾਕਫੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਕੋਰਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਅੰਦਰ ਉਹ ਵਲਵਲਾ ਉਠੇ ਜਿਸ ਵਲਵਲੇ ਨੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਪੈਦਲ ਪੀਰ ਪੰਚਾਲ ਪਹਾੜ ਤੇ ਚੜ੍ਹਕੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਮਾਰ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਂ ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਇਹ ਕਹਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਏਸ਼ੀਆ ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਲੋਂ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਲੜਾਕਾ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਟੱਕਰਿਆ ।

ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਪੋ ਵਿਚ ਇਤਫ਼ਾਕ ਕਰੋ ਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਇਤਫ਼ਾਕ ਕਰੋ ਤੇ ਜੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗਲ ਤੇ ਰਚਾਮੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਮਿਲ ਕੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੂੰ ਇਹੀ ਕਹਿ ਦਿਉ ਕਿ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਜੋ ਜੋ ਫਿਸਾ ਜਿਸ ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਲਿਆ ਹੈ ਉਸੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਦੇ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਦਸਤ ਬਰਦਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇ । ਹੋਰ ਸਮਝੋ ਤੇ ਆਪੋ ਪਿਛੋਂ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ । ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸਿਟੇ ਤੇ ਪੁਜ ਜਾਵਾਂਗੇ । ਗੁਰੂ ਸਾਡੇ ਅੰਗ ਗ ਹੈ, ਸ਼ੁਧ ਮਨ ਨਾਲ ਚਿਤਵੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਭਾਵਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ ।

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ।

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

‘ਮਦਨਮੋਹਨ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ’ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਬਾਬੂ ਰਾਮਸਰਨ ਦਾਸ ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਦੇ ਯਤਨ ਨਾਲ ਛਪਿਆ ਤੇ
ਸ: ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਐਮ. ਏ., ਪ੍ਰਾਪੇਰੀਝਾ ਸੈਕਟਰੀ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਸਿਖ ਯੂਥ ਲੀਗ ਕਾਨਫਰੰਸ
ਨੇ ਲਾਹੌਰ ਤੋਂ ਪਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ । ਟੈਲੀਫ਼ੋਨ ੪੯੬੪